

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2015 roku

Sąd Rejonowy Poznań Nowe Miasto i W. w P. Wydział IV Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Magdalena Koczorowska

Protokolant: Magdalena Jackowska

po rozpoznaniu w dniu 6 października 2015 roku w Poznaniu

sprawy z powództwa małoletniej W. K. reprezentowanej przez matkę A. K.

przeciwko pozwanemu M. K.

o podwyższenie alimentów

1. Zasądza od pozwanego M. K. na rzecz małoletniej powódki W. K. podwyższone alimenty w kwocie po 600 zł (sześćset złotych) miesięcznie, płatne do rąk matki powódki A. K., z góry do dnia 15-go każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 15 stycznia 2015r. i to w miejsce alimentów zasądzonych ostatnio w pkt 3 wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 15.11.2007r. w sprawie I C 2372/2007,
2. W pozostałym zakresie powództwo oddała,
3. Wyrokowi w pkt 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności,
4. kosztami sądowymi obciąża pozwanego M. K. i z tego tytułu zasądza od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego Poznań-Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu kwotę 210 zł (dwieście dziesięć złotych) tytułem zwrotu opłaty od pozwu.

SSR Magdalena Koczorowska

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 5 stycznia 2015 r. (data złożenia do tut. Sądu) A. K., przedstawicielka ustawowa małoletniej W. K., wniosła o zasądzenie na rzecz małoletniej powódki od pozwanego M. K. podwyższenia alimentów z kwoty po 250,00 zł do 600,00 zł miesięcznie płatnych do 15- tego każdego miesiąca, poczynając od dnia 15 stycznia 2015 r. wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia, do rąk matki małoletniej powódki A. K., spłaty zaległych alimentów oraz zasądzenia od pozwanego na rzecz małoletniej powódki zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu żądania przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki wskazała, że córka ma 17 lat i koszty utrzymania dziecka znacznie wzrosły. Matka wskazała, że nie ma możliwości podjęcia stałej pracy z uwagi na stan zdrowia i pracuje dorywczo. Małoletnia powódka rozpoczęła edukację od września 2014 r. w S., pozwany miał uiszczać opłaty za internat. Pozwany zaprzestał tych płatności i od czasu orzeczenia rozvodu w roku 2007 nie interesuje się córką. Miesięczne utrzymanie małoletniej wynosi 860,00 – 960,00 zł, na które składają się następujące koszty :350,00 -400,00 zł internat, 50,00 zł dojazd do domu,70,00 zł koszty leczenia,50,00 – 100,00 zł odzież, 150,00 zł wyżywienie,100,00 zł telefon, 40,00 zł środki czystości i 50,00 zł wydatki szkolne.

W odpowiedzi na pozew z dnia 27 kwietnia 2015 r. (data nadania w jednostce operatora publicznego) pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz obciążenie powódki kosztami procesu, w tym kosztami

zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu pozwany zakwestionował miesięczne wydatki na małoletnia powódkę wskazane przez jego matkę albowiem nie zostały one udowodnione. Ponadto pozwany wbrew twierdzeniom matki powódki, dokłada osobistych starań w procesie wychowania oraz edukacji córki. Wbrew ustaleniom z matką powódki, płacił w całości koszt pobytu córki w internacie. Ponadto został zmuszony do zakupu niezbędnych książek i mundurka córce albowiem matka powódki nie posiadała środków finansowych. Ponadto zakupił córce odzież oraz pościel do internatu. Sytuacja majątkowa pozwanego nie pozwala na podwyższenie renty alimentacyjnej albowiem pracuje on na pół etatu, a od 2012 r. leczy się w poradni psychoterapeutycznej. Ponadto ma problemy ze zgromadzeniem comiesięcznej dotychczasowej raty alimentacyjnej w kwocie 250,00 zł.

Pismem z dnia 14 maja 2015 r. (data nadania w jednostce operatora publicznego) matka małoletniej powódki wskazała, że z uwagi na powrót córki do domu i zmianę szkoły miesięczne wydatki na córkę wynoszą 822,00 zł miesięcznie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia W. K. urodziła się (...) w P.. Pochodzi ze związku małżeńskiego A. K. i M. K., które wyrokiem z dnia 15 listopada 2007 r. Sądu Okręgowego w Poznaniu, sygn. akt I C 2372/2007 zostało rozwiązane. Tym samym orzeczeniem pozwany M. K. został zobowiązany do płacenia na rzecz małoletnich wówczas dzieci: O. K. ur. (...) i W. K. po 250,00 zł tj. łącznie 500,00 zł miesięcznie, płatne do dnia 15-tego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia, do rak matki małoletnich.

Wówczas małoletnia powódka miała 9 lat. Przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki pracowała na 1/4 etatu z wynagrodzeniem 460,00 zł, natomiast pozwany pracował w wymiarze 1/4 etatu jako kucharz w Pizzerii (...) z wynagrodzeniem ok. 400,00 zł. Strony zgodnie ustaliły alimenty po 250,00 zł na każde z małoletnich dzieci tj. łącznie 500,00 zł.

Dowód: wyrok z dnia 15 listopada 2007 r. Sądu Okręgowego w Poznaniu, sygn. akt I C 2372/2007 – k.6 akt, odpis zupełny aktu urodzenia –k.7 akt, akta sprawy I C 2372/2007.

Obecnie małoletnia W. K. ma 17 lat. We wrześniu 2014 r. podjęła naukę w (...) Centrum (...) w S. i zamieszkała w internacie. Koszty internatu oscylowały w kwocie ok. 400,00 zł, przez okres wrzesień/październik 2014 r. były opłacane przez ojca małoletniej. W październiku 2014 r. powódka miała problemy z kolanem i z tego tytułu pozwany poniósł koszty w łącznej wysokości 111,99 zł. W związku z rozpoczęciem roku szkolnego pozwany jednorazowo zaopatrzył córkę w kurtkę i odzież – 392,80 zł, buty – 49,90 zł oraz podręczniki - 222,70 zł. Ponadto pozwany, oprócz bieżącej raty alimentacyjnej w kwocie 250,00 zł przelewa córce kieszonkowe w kwocie 40,00 zł -50,00 zł miesięcznie, opłaca jej telefon w kwocie 100 zł.

Z uwagi na zaległości w płatnościach za internat małoletnia wróciła w marcu 2015 r. do domu i podjęła naukę w XI Liceum Ogólnokształcącym im. J. i W. Z. w P..

Matka powódki miesięcznie na wyżywienie córki przeznaczą 400,00 zł, Internet – 47,00zł, dojazd do szkoły 75,00 zł, leczenie -100 zł, środki czystości, kosmetyki – 50 zł, wydatki szkolne -50,00 zł oraz odzież 50,00 zł – 100,00 zł. Łącznie 822,00 zł. W okresie do marca 2015r. - 400 zł za internat w S. oraz aktualne koszty mieszkaniowe 287 zł miesięcznie przypadające na powódkę.

Przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki A. K. ma obecnie 44 lata. W lutym 2013 r. została zwolniona po 17 latach pracy jako księgowa. Dorywczo pracuje w firmie (...) z siedzibą w P. jako wodzirej na imprezach okolicznościowych. Za jedną imprezę otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 200,00 zł/300,00zł. Z uwagi na zwyrodnienie kręgosłupa przeszła zabieg wszczepienie implantu. Czeka jeszcze na 3 operacje. Nie posiada orzeczenia o niezdolności do pracy czy też niepełnosprawności. W roku 2013 uzyskała dochód w kwocie 1.518,88 zł. (...) matce małoletniej powódki pomaga syn oraz jej matka, która uzyskuje emeryturę w wysokości 1.128,00 zł

Wraz z małoletnią powódką, 23- letnim synem oraz matką zajmuje piętro domu jednorodzinne przy ul. (...) w L., którego właścicielem jest babcia małoletniej powódki. Parter domu zajmuje brat A. K. wraz z rodziną, na którego nazwisko wystawiane są rachunki. Miesięczne koszty utrzymania nieruchomości przypadające na matkę małoletniej powódki wynoszą: prąd - 264,00 zł (681,00 zł należność główna), wywóz nieczystości - 90,00 zł (180,00 zł należność główna), śmieci - 90,00 zł (140,00 zł należność główna), woda - 65,00 zł (187,00 zł należność główna), gaz - 65,00 zł, zatem udział małoletniej w tych kosztach to kwota 287 zł miesięcznie.

Powiatowy Urząd Pracy w P. w ostatni okresie 6 miesięcy dysponował ofertami pracy dla osób w zawodzie księgowy z wynagrodzeniem od 1.900,00 zł do 2.700,00 zł brutto. Przy czym przeciętne wynagrodzenie brutto pracowników zatrudnionych w grupie zawodowej - główny księgowy na terenie województwa (...) osiągają wynagrodzenie w kwocie 6.070,12 zł, a księgowy 3.716,19 zł.

Pozwany M. K. ma 44 lata. Od 1 lutego 2008 r. pracował w wymiarze ½ etatu jako kucharz w (...) s.c. w P. z miesięcznym wynagrodzeniem w kwocie 875,00 zł brutto. Dodatkowo był w stanie dorobić około 300 zł. W dniu 17 sierpnia 2015 r. pozwanemu wręczono wypowiedzenie umowy o pracę z zachowaniem okresu wypowiedzenia, który upływa w dniu 30 listopada 2015 r. Obecnie pozwany przebywa na zwolnieniu lekarskim i otrzymuje świadczenie chorobowe z ZUS w wysokości 214,82 zł.

W roku 2013 uzyskał dochód w kwocie 7.931,28 zł, a w 2014 r. 7.133,66 zł. Od sierpnia 2012 r. z uwagi na obniżone zdolności adaptacyjne leczy się psychiatrycznie w (...) w S.. Przyjmuje A., D. i H.. Obecnie mieszka ze swoją konkubiną M. Ś. w jej mieszkaniu w S.. Miesięczne koszty utrzymania mieszkania wynoszą: 213,96 zł - woda i ścieki, 123,80 zł - prąd, 371,81 zł - czynsz. Pozwany posiada teriera szkockiego z którym jeździ na wystawy psów, gdzie pies osiąga sukcesy. Pozwany otrzymuje z tego tytułu nagrody pieniężne, z tym, że pies wystawiany jest na nazwisko partnerki pozwanego.

Pozwany nie kontaktuje się z małoletnią córką systematycznie, ponadto zablokował jej konto na F. po pierwszej rozprawie o alimenty w niniejszym postępowaniu. Pozwany nie ma zaległości alimentacyjnych.

Powiatowy Urząd Pracy w P. w ostatni okresie 6 miesięcy dysponował ofertami pracy dla osób w zawodzie kucharza z wynagrodzeniem od 1.750,00 zł do 2.500,00 zł brutto. Przy czym przeciętne wynagrodzenie brutto pracowników zatrudnionych w grupie zawodowej - kucharz na terenie województwa (...) osiągają wynagrodzenie w kwocie 2.157,67 zł.

Dowód: dowód wpłaty i paragon fiskalny - k.34 akt, paragon fiskalny - k. 35 akt, dowód nadania paczki - k.36 akt, faktury - k.37 akt, paragony fiskalne - k.38 - 39 akt, dowód przelewu - k. 40 akt, dowód przelewu - k.41 akt, faktura - k.43 -44, akt, wezwanie do zapłaty z dnia 17 lutego 2015 r. -k.45 akt, wezwanie do zapłaty z dnia 17 grudnia 2014 r. - k.46 akt, przelew - k.47 akt, zaświadczenie lekarskie z dnia 15 kwietnia 2015 r. - k.48 akt, zaświadczenie z dnia 22 kwietnia 2015 r. - k.49 akt, zaświadczenie z dnia 21 kwietnia 2015 r. - k.50 akt, pit 37 za rok 2013 r. - k.51 akt, pit .37 za 2014 r. - k.52 akt, faktura - k .53 akt, dowód wpłaty - k. 54 akt, dowód wpłaty - k.55 - 56 akt, przekazy pocztowe - k. 57 i 83 akt, umowa o pracę z dnia 2 stycznia 2013 r. - k.58 akt, faktura - k.60 akt, rozliczenie wywozu śmieci - k. 61 akt, faktura - k.68 akt, faktura - k 69 akt, pit 37 za 2013 r. - k.70 - 76 akt, wyciąg z konta osobistego - k. 78 -81 akt, rozliczenie prądu - k.82 akt, zwolnienie lekarskie - k.84 i 92akt, pit 37 za 2014 r. - k.90- 91 akt, przelew - k.93 akt, wypowiedzenie umowy o pracę z dnia 17 sierpnia 2015 r. -k.94 akt, zaświadczenie o wysokości dochodu podatnika - k. 95 akt, zaświadczenie z dnia 19 sierpnia 2015 r. -k.102 akt, zaświadczenie lekarskie z dnia 13 sierpnia 2015 r. - k.103 akt, pismo z dnia 31 sierpnia 2015 r. - k. 104 akt, pismo z dnia 18 września 2015 r. - k.106 akt, zeznania A. K. - k. 64,85-87,95-97 akt zeznania pozwanego -k.64,85-87,97-98 akt.

Podstawę powyżej przedstawionego stanu faktycznego stanowiły wskazane wyżej dowody z dokumentów oraz zeznania matki powódki A. K. i pozwanego.

Wiarygodność dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy nie budziła wątpliwości Sądu, również strony nie podnosiły żadnych zarzutów w tej kwestii. Kserokopie Sąd potraktował jako świadczące o istnieniu dokumentów źródłowych o tożsamej treści.

Sąd dał wiarę zeznaniom A. K. w kwestii opisanej sytuacji życiowej córki W. K. i udzielanego małoletniej wsparcia zarówno materialnego jak i emocjonalnego przez matkę, jak i małego udziału pozwanego w życiu córki – wynika to także z zeznań pozwanego. Sąd dał wiarę matce powódki w zakresie wysokości usprawiedliwionych wydatków na małoletnią, albowiem przedstawicielka powódki nie zawyżyła kosztów utrzymania małoletniej, są one wyważone w świetle zasad doświadczenia życiowego Sądu i przedłożonych rachunków, w tym na utrzymanie mieszkania. Zdaniem Sądu matka powódki nie wykazała jednak rzetelnie swoich rzeczywistych dochodów, jak sama zeznała, na aktualnej umowie z firmą (...) ma wpisaną kwotę 100 zł w celu otrzymania świadczeń z ZUS. Przez 17 lat matka powódki pracowała jako księgowa, stąd jej możliwości zarobkowe są znaczne.

Za wiarygodne Sąd uznał przedstawione przez stronę pozwaną fakty związane z osiąganym oficjalnym wynagrodzeniem pozwanego z tytułu pracy i świadczeń chorobowych oraz leczenia z powodu depresji. Za znacznie zaniżone natomiast uznano wskazane przez pozwanego możliwości w zakresie zdobycia dodatkowego zarobku – pozwany od 25 lat wykonuje zawód kucharza i faktycznie jego możliwości zarobkowe oscylują wokół kwoty co najmniej 2 500 zł brutto.

Zasady doświadczenia życiowego oraz logiki podpowiadają bowiem, iż posiadając obecnie dochód w kwocie 214,82 zł. zł miesięcznie przy posiadanym ówczesnym zobowiązaniu do łóżenia na dziecko w kwocie 250,00 zł nie jest się w stanie wywiązywać z kosztów jego utrzymania, co wskazywałoby na nieujawnione przez pozwanego inne dodatkowe źródło dochodu w przedmiotowym okresie, bądź wsparcie finansowe ze strony innych osób. Tym bardziej jak zeznał pozwany, przekazuje swojej konkubinie kwotę 500,00 zł miesięcznie na rachunki.

Zarówno matka powódki jak i pozwany nie wykazali zatem swoich rzeczywistych dochodów, a ich możliwości zarobkowe oscylują co najmniej wokół kwot wynikających z pisma z Powiatowego Urzędu Pracy w P., z którego wynika, że w zawodzie kucharza były oferty pracy z wynagrodzeniem od 1.750,00 zł – 2.500,00 zł brutto., w zawodzie księgowa od 1900 zł do 2700 zł brutto, a zdaniem Sądu są znacznie wyższe.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Rozstrzygnięcie o żądaniu opartym na art. 138 k.r.o. wymaga po pierwsze porównania stanu istniejącego w dacie uprawomocnienia się wyroku zasądzającego alimenty ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich podwyższeniu, po drugie zaś oznacza, że upływ czasu, jaki nastąpił od daty ostatniego wyroku alimentacyjnego sam w sobie nie może jeszcze przemawiać za zasadnością powództwa. Na stronie ciąży wówczas obowiązek wykazania, że zmiany także nastąpiły, stosownie do ogólnej reguły dowodowej z art. 6 k.c.

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 k.r.o. w zw. z art. 135 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania, zaś zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. W razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego (art. 138 k.r.o.).

Powództwo o zmianę przewidziane w art. 138 k.r.o. wchodzi w grę w razie zmiany stosunków. Przez pojęcie "stosunków" w tym wypadku należy rozumieć okoliczności istotne z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i jego zakresu, np. art. 133 i 135 k.r.o. (por. postanowienie SN z dnia 19 lipca 1974 r., II CO 9/74, niepublikowane). Sąd oceniając, czy zachodzą przesłanki do zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego w myśl art. 138 k.r.o., winien brać pod uwagę wszelkie okoliczności mogące świadczyć o zmianie stosunków (por. wyrok SN z dnia 26 marca 1969 r., III CRN 54/69, niepublikowane).

Należy podkreślić, iż obowiązek alimentacyjny obciąża w równym stopniu oboje rodziców dziecka, przy czym – na podstawie art. 135 § 2 k.r.o. wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie. Zakres realizacji obowiązku alimentacyjnego w ten sposób zależy niewątpliwie od wieku dziecka – im dziecko jest młodsze, tym więcej wymaga ono troski. W niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości fakt, iż bezpośrednią pieczę nad W. K. sprawuje matka – A. K., zaś ojciec- M. K. poprzestaje na płaceniu uprzednio zasądzonej symbolicznej kwoty alimentów oraz ponoszeniu okazjonalnych wydatków na zakup odzieży dla córki, wpłat na telefon córki. Powódka pozostaje z matką we wspólnym gospodarstwie domowym. W ocenie Sądu, matka powódki wciąż jeszcze w znacznej części spełnia swój obowiązek alimentacyjny przez sprawowanie osobistej pieczy nad córką (opiekę w chorobie, codzienne czynności higieniczne oraz żywieniowe, nadzór nad wykonywaniem obowiązku szkolnego oraz wychowanie), szczególnie przy uwzględnieniu wieku córki – 17 lat i związanej z tym jej niskiej samodzielności. Dlatego też Sąd ustalił, iż obowiązek alimentacyjny pozwanego w formie finansowej co do zasady powinien być wyższy, niż obowiązek matki powódki, która sprawuje nad nią bezpośrednią opiekę, o ile możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego pozwolą na takie ustalenie sposobu partycypacji w kosztach utrzymania małoletniej.

Ustalając wysokość renty alimentacyjnej na W. K. Sąd brał pod uwagę, iż dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej, niezależnie od tego czy mieszkają wspólnie z nimi, czy też oddzielnie (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86, OSNC 1988/4/42).

Sąd miał przede wszystkim na uwadze, że usprawiedliwione potrzeby dziecka powinny być oceniane na podstawie wieku, stanu zdrowia, wykształcenia, miejsca pobytu dziecka, jego wymagań żywieniowych oraz innych potrzeb konsumpcyjnych, warunków mieszkaniowych, możliwości osób zobowiązanych do jego utrzymania, mając na względzie treść art. 96 k.r.o. oraz przede wszystkim okoliczności konkretnego przypadku. Jednocześnie wysokość alimentów powinna zaś być określona na takim poziomie, aby nie doprowadzić do niedostatku zobowiązanego.

Potrzeby uprawnionego dziecka oraz możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego mogą ulegać zmianom. Dlatego też, może powstać konieczność zmiany wysokości zasądzonych alimentów. Zarówno uprawniony jak i zobowiązany mogą żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zmiana stosunków może prowadzić do uchylenia obowiązku alimentacyjnego bądź do obniżenia lub do podwyższenia alimentów. Podwyższenie alimentów następuje wówczas, gdy zwiększeniu uległy potrzeby uprawnionego albo wzrosły możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Obowiązek rodziców dostarczania środków utrzymania i wychowania trwa dopóty, dopóki dziecko nie zdobędzie kwalifikacji zawodowych i nie podejmie pracy zarobkowej, która pozwoli na pokrycie własnych kosztów utrzymania. Przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumie należy potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu – odpowiedni do jego wieku i uzdolnień – prawidłowy rozwój fizyczny i duchowny. Przez zmianę stosunków rozumie się zmianę usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub zmianę możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, istotne zwiększenie lub zmniejszenie się możliwości zaspokajania potrzeb własnymi siłami. Ustalenie zmiany stosunków następuje poprzez porównanie stosunków obecnych z warunkami i okolicznościami istniejącymi poprzednio (por. aktualną uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 16.12.1987r., CZP 91/86 OSNC PAP 1988 nr 4 poz. 42).

Przedmiotem ustaleń Sądu w niniejszej sprawie był zatem fakt, czy po orzeczeniu Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie o sygn. I C 2372/2007, nastąpiła istotna zmiana okoliczności w zakresie sytuacji rodzinnej, osobistej i zarobkowej zobowiązanego oraz w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionej, uzasadniająca zmianę dotychczasowej wysokości zakresu obowiązku alimentacyjnego.

Należy tutaj zauważyć, iż od wydania orzeczenia przez Sąd Okręgowy w Poznaniu z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie o sygn. I C 2372/2007 m.in. w przedmiocie konkretyzacji świadczenia alimentacyjnego na rzecz małoletniej powódki upłynęło 8 lat. W ocenie Sądu, mając na uwadze materiał zgromadzony w przedmiotowej sprawie należy stwierdzić, że usprawiedliwione potrzeby małoletniej powódki znacznie wzrosły. Ma to związek nie tylko z upływem czasu,

ale również ze zmianami w życiu dziecka oraz z jego rozwojem psychofizycznym, a także ze zmianą siły nabywczej pieniądza.

Zdaniem Sądu Najwyższego, które Sąd orzekający w pełni podziela, różnica wieku dziecka spowodowana upływem czasu od daty orzeczenia określającego wysokość alimentów, sama przez się uzasadnia wzrost potrzeb związanych z uczęszczaniem do szkoły, pobieraniem dodatkowych zajęć, co z kolei pociąga za sobą konieczność ponoszenia zwiększonych wydatków (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 1 lipca 1965 r., (...) 135/04, niepublikowane).

Ponadto zwiększyły się wydatki na wyżywienie powódki, albowiem jest dzieckiem większym niż w chwili orzekania o rozwodzie a w zasadzie nastolatką gdyż ostatnio była w wieku wczesnoszkolnym i w związku z tym spożywa więcej pokarmów, ma inne zapotrzebowanie na ubranie, szkołę, formy spędzania wolnego czasu. Poza tym powódka posiada zainteresowania, które także wymagają ze strony matki zaangażowania czasowego oraz znacznych nakładów finansowych. Okoliczność zwiększenia kosztów utrzymania małoletniej powódki nie była kwestionowana przez pozwanego.

Jako wiarygodne w świetle zasad logiki i doświadczenia życiowego należało ocenić twierdzenia matki powódki, iż na utrzymanie powódki przeznaczana jest kwota 822,00 zł bez kosztów mieszkania. Pozwany kwestionował pierwotnie wskazaną przez matkę powódki kwotę wskazaną na utrzymanie tj. 860,00 -960,00 zł. Jednak w skutek przerwania nauki przez powódkę w S. i jej powrót do domu koszty te ustalono na kwotę 822,00 zł bez kosztów utrzymania mieszkania, a których pozwany już nie kwestionował.

Jednocześnie należy podkreślić w tym miejscu, że dla roszezeń alimentacyjnych miarodajnymi są wydatki, które są usprawiedliwione (niezbędne), nie zaś każde udokumentowane. Mama powódki jak wskazano wyżej zapewnia jej obecnie bardzo dobre warunki do życia i rozwoju.

Kolejną zmianą, która przemawia za zmianą wysokości obowiązku alimentacyjnego jest to, że pozwany nie ma już obowiązku alimentacyjnego w stosunku do syna O., co miało miejsce kiedy orzekał Sąd Okręgowy. Jego yn jest dorosły i pracuje – pomaga też matce finansowo.

Dokonując oceny drugiej z przesłanek z art. 135 § 1 k.r.o. w postaci możliwości zarobkowych i majątkowych osoby zobowiązanej do alimentacji, Sąd na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego uznał, iż możliwości zarobkowe i majątkowe M. K., przy uwzględnieniu jego kosztów utrzymania, pozwalają na uiszczenie na rzecz córki renty alimentacyjnej w kwocie 600,00 zł miesięcznie.

Pozwany pracuje w zwodzie kucharza od 25 lat . W dzisiejszych czasach zawód kucharza daje nieprównanie większe możliwości zarobkowe i rozwoju zawodowego niż np. 10-15 lat temu. Obecnie przy odrobinie zaangażowania dobry kucharz jest cenionym pracownikiem, dobrze opłacanym i co ważne istnieją możliwości zatrudniania w kilku miejscach równolegle. Pozwany podkreślał, że leczy się na depresję i nie może tyle czasu poświęcać na wykonywaniu pracy. Jednak pozwany już podczas sprawy przed Sądem Okręgowym wykazywał, że zarabia 400 zł i pracuje na ¼ etatu, wówczas godził się płacić łącznie 500 zł na dzieci , wówczas jednak jego kontakty z powódką były częstsze i zaangażowanie w jej życie było większe.

W ocenie Sądu finansowa sytuacja pozwanego pozwala na uiszczanie przez niego zasądzonej kwoty. Stwierdzić w tym miejscu należy, iż pozwany wykazywał podczas trwania rozprawy, iż może płacić 250,00 zł na córkę, jednocześnie podając większe kwoty, które faktycznie łożył na jej rzecz(w tym kilka razy zapłacił za internat po 400zł, kupił odzież, płaci 100 zł za telefon) . Pozwany zdaniem Sądu z pewnością posiada większe możliwości zarobkowe niż wskazywana do tej pory z tytułu umowy o pracę kwotę 875,00 zł i dodatkowa kwota 300 zł z prac dorywczyczych, co potwierdzając oferty pracy przesłane przez PUP i dane z GUS. Możliwości zarobkowe pozwanego jako kucharza kształtują się obecnie na poziomie co najmniej 2.500,00 zł brutto. Dotychczas płacone alimenty w kwocie 250,00 zł w zestawieniu z możliwościami zarobkowymi pozwanego są na tak niskim poziomie, że nie wymaga to dalszego uzasadniania.

Bezsporne jest to, że małoletnia córka stron winna mieć zaspokojone wszelkie niezbędne potrzeby życiowe, tj. żywność, odzież, środki higieny osobistej oraz odpowiednie warunki do rozwoju. Sąd uznał, że powódka zapewnia córce odpowiednie warunki do rozwoju łączy na nią finansowo, a kwota 600,00 zł alimentów miesięcznie od pozwanego jest niezbędnym minimum dla zaspokojenia podstawowych potrzeb małoletniej córki stron. W ocenie Sądu jest to także kwota adekwatna do możliwości finansowych pozwanego.

W tym miejscu należy zauważyć, iż pozwany od 3 lat lecz się psychiatrycznie ale nie wykazał w żaden sposób, czy podjęta terapia jest skuteczna czy też nie. Tym bardziej, że pozwany nie przedłożył orzeczenia że jest niezdolny do pracy. Jednocześnie omawiając sytuację życiową zobowiązanego i jego możliwości zarobkowe nie można było odnieść się do postawy życiowej pozwanego, który będąc ojcem powódki zdaniem Sądu, winien podjąć zdecydowanie większy wysiłek celem znalezienia zatrudnienia, bądź zmiany pracy na lepiej płatną ażeby sprostać obowiązkowi łożenia na dziecko, któremu winny jest zapewnić godziwe warunki do życia. Tym bardziej, że nie ma obowiązku alimentacyjnego wobec dorosłego syna O.. Ponadto sama postawa pozwanego w stosunku do córki pokazuje, iż pozwany jako ojciec przejawia małe zainteresowania córką. Pozwany nie sprawuje osobistej pieczy nad powódką, co zdaniem Sądu winno skutkować też większym stopniem finansowego przyczyniania się do utrzymania dziecka niż matka powódki.

Podwyższenie alimentów na rzecz powódki do kwoty 600,00 zł (a zatem o 350 zł) z jednej strony pozwoli powódce, chociaż w części zaspokoić jej zwiększone koszty utrzymania, z drugiej strony leży w granicach możliwości zarobkowych pozwanego – punkt 1 wyroku.

Jednocześnie Sąd w punkcie 2 wyroku oddalił powództwo w pozostałym zakresie. Należy wskazać, iż dochodzenie zaległych roszczeń alimentacyjnych przez osobę uprawnioną dopuszczalne jest tylko o tyle, o ile chodzi o pokrycie potrzeb niezaspokojonych albo o ile na ich zaspokojenie zaciągnięte zostały zobowiązania osoby uprawnionej względem osoby trzeciej (uchwała SN z dnia 28 września 1949 r. C 389/49, OSN(C) (...), PiP (...)). Sąd nie dopatrył się istnienia przesłanek do zasądzenia alimentów zaległych, poza tym żądania tego nie sprecyzowano ostatecznie co do kwoty. Potrzeby powódki przed daty złożenia powództwa były na bieżąco zapewnianie. Zostały one pokryte w całości.

W punkcie 3, na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd nadał wyrokowi w punkcie 1 zasądzającym alimenty rygor natychmiastowej wykonalności natomiast w kwestii nadania klauzuli wykonalności Sąd orzekł na podstawie art. 1082 k.p.c.

Co do kosztów postępowania, Sąd orzekł w punkcie 4 wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 113 ust 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.Nr 167, poz. 1398 z późn. zmianami) i od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i W. kwotę 210,00 zł tytułem zwrotu opłaty od pozwu.

SSR Magdalena Koczorowska